

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

АСПИРИН ПРОТЕКТ 100 mg стомашно-устойчиви таблетки
ASPIRIN PROTECT 100 mg gastro-resistant tablets

| | |
|--|--------------|
| ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА | |
| Кратка характеристика на продукта Приложение 1 | |
| Към Рег. № | 20010168 |
| Разрешение № | 664716 |
| BG/MA/MP | 10 -09- 2024 |
| Одобрение № | |

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

1 таблетка съдържа: 100 mg ацетилсалицилова киселина (*acetylsalicylic acid*).

За пълния списък на помощните вещества вижте точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Стомашно-устойчива таблетка.

Бяла, кръгла таблетка.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Ацетилсалицилова киселина е показана при възрастни за употреба при следните сърдечно-съдови състояния:

- За намаляване риска от смъртност при пациенти със съмнение за остръ миокарден инфаркт
- За намаляване риска от заболяемост и смъртност при пациенти с прекаран миокарден инфаркт
- За вторична профилактика на инсулт
- За намаляване риска от преходни исхемични атаки (ПИА) и инсулт при пациенти с ПИА
- За намаляване риска от заболяемост и смъртност при пациенти със стабилна и нестабилна стенокардия
- За превенция на тромбоемболизъм след съдова хирургия или други интервенции, напр. РТСА, САВГ, каротидна ендартеректомия, артериовенозни шънтова
- За профилактика на дълбока венозна тромбоза и белодробна емболия след продължителна имобилизация, напр. след голяма хирургична интервенция
- За намаляване риска от първи миокарден инфаркт при хора с повишени сърдечно-съдови рискови фактори

4.2 Дозировка и начин на приложение

Дозировка

Остръ миокарден инфаркт: приема се първоначална доза от 200 mg до 300 mg веднага при подозрение за миокарден инфаркт. Поддържаща доза от 100 mg до 300 mg продължава да се приема 30 дни след инфаркта. След 30 дни следва да се обмисли допълнителна терапия за превенция на повторен миокарден инфаркт. Първоначалната доза на всички лекарствени форми, включително стомашно-устойчиви таблетки за тази индикация трябва да се смачка или сдъвче и погълне, за да се постигне бърза абсорбция.

Предишън миокарден инфаркт: 100 до 300 mg дневно.

Вторична профилактика на инсулт: 100 до 300 mg дневно.

При пациенти с ПИА: 100 до 300 mg дневно.

При пациенти със стабилна и нестабилна стенокардия: 100 до 300 mg дневно.

Превенция на тромбоемболизъм след съдова хирургия или други интервенции: 100 до 300 mg дневно.



Профилактика на дълбока венозна тромбоза и белодробна емболия: 100 до 200 mg дневно или 300 mg през ден.

Намаляване риска от първичен миокарден инфаркт: 100 mg дневно или 300 mg през ден.

Педиатрична популация

Безопасността и ефикасността на Аспирин Протект при деца на възраст под 18 години не е установена. Липсват данни. Ето защо, Аспирин Протект не се препоръчва за употреба при деца под 18 години.

Пациенти с чернодробно увреждане

Аспирин Протект е противопоказан при пациенти с тежка чернодробна недостатъчност (вж. точка 4.3). Аспирин Протект трябва да се използва с особено внимание при пациенти с нарушенa чернодробна функция (вж. точка 4.4).

Пациенти с бъбречно увреждане

Аспирин Протект е противопоказан при пациенти с тежка бъбречна недостатъчност (вж. точка 4.3). Аспирин Протект трябва да се използва с особено внимание при пациенти с нарушенa бъбречна функция, тъй като ацетилсалициловата киселина може допълнително да увеличи риска от бъбречно увреждане и остра бъбречна недостатъчност (вж. точка 4.4).

Начин на приложение

За перорално приложение.

Препоръчително е стомашно-устойчивите таблетки е да се вземат поне 30 минути преди хранене с много вода. Стомашно-устойчивите таблетки не трябва да се мачкат, чупят или дъвчат, за да осигури освобождаването в алкалната среда на червата. Остър миокарден инфаркт: първоначалната доза трябва да бъде смачкана или сдъвкана и погълната.

4.3 Противопоказания

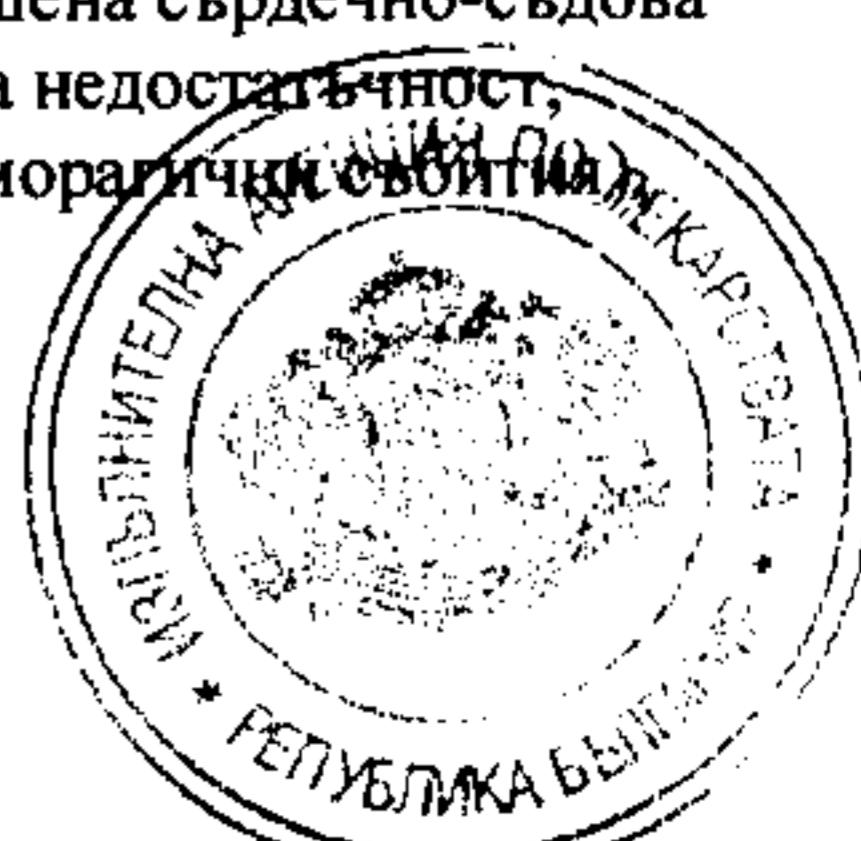
Ацетилсалицилова киселина не трябва да се използва в следните случаи:

- Свръхчувствителност към активното вещество, други салицилати или към някое от помощните вещества, изброени в точка 6.1,
- Анамнестични данни за астма, индуцирана от приложение на салицилати или субстанции с подобно действие, особено нестероидни противовъзпалителни лекарства,
- остри стомашно-чревни язви,
- хеморагична диатеза,
- тежка бъбречна недостатъчност,
- тежка чернодробна недостатъчност,
- тежка сърдечна недостатъчност,
- комбинация с метотрексат при дози 15 mg/седмично или повече (вж. точка 4.5),
- последното тримесечие на бременността. (вж. точка 4.6).

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Ацетилсалицилова киселина трябва да се използва с особено внимание в следните случаи:

- свръхчувствителност към аналгетици / противовъзпалителни / антиревматични лекарства и в присъствие на други алергии;
- анамнестични данни за стомашно-чревни язви, включително хронична или рецидивираща язвена болест или анамнестични данни за стомашно-чревни кървоизливи;
- едновременно лечение с антикоагуланти (вж. точка 4.5);
- при пациенти с нарушенa бъбречна функция или пациенти с нарушенa сърдечно-съдова циркулация (напр. бъбречно съдово заболяване, застойна сърдечна недостатъчност, хиповолемия, голяма хирургична операция, сепсис или големи хеморагични събития).



- тъй като ацетилсалициловата киселина може допълнително да увеличи риска от бъбречно увреждане и остра бъбречна недостатъчност;
- при пациенти, страдащи от тежка глюкозо-6-фосфат дехидрогеназна (G6PD) недостатъчност, ацетилсалициловата киселина може да индуцира хемолиза или хемолитична анемия. Фактори, които могат да увеличат риска от хемолиза са напр. висока дозировка, треска или остри инфекции;
 - увредена чернодробна функция;
 - метамизол и някои нестероидни противовъзпалителни средства (НСПВС), като ибупрофен и напроксен, може да отслабят инхибиторния ефект на ацетилсалициловата киселина върху тромбоцитната агрегация. Пациентите трябва да бъдат посъветвани да говорят с техния лекар, ако са на лечение с ацетилсалицилова киселина и планират да приемат метамизол или НСПВС (вж. точка 4.5).
 - ацетилсалициловата киселина може да причини бронхоспазъм и индуцира астматични атаки или други реакции на свръхчувствителност. Рискови фактори са съществуваща бронхиална астма, сенна хрема, назални полипи или хронично белодробно заболяване. Това се отнася също и за пациенти с алергични реакции (напр. кожни реакции, сърбеж, уртикария) към други вещества;
 - поради инхибиторният ефект върху тромбоцитната агрегация, който може да продължи до няколко дни след приложение, ацетилсалициловата киселина може да доведе до повишена тенденция от кръвоизливи по време и след хирургически операции (включително малка хирургия, напр. зъбни екстракции);
 - в ниски дози ацетилсалициловата киселина редуцира екскрецията на пикочната киселина. Това може да провокира подагра при предразположени пациенти;

Педиатрична популация

Лекарствени продукти, съдържащи ацетилсалицилова киселина не трябва да се използват при деца и юноши с вирусни инфекции, със или без висока температура, без консултация с лекар. При определени вирусни заболявания, особено грип тип А и В и варицела, съществува риск за развитие на синдрома на Рей, много рядко, но възможно животозастрашаващо заболяване, което изисква незабавна медицинска помощ. Рискът може да се увеличи, когато ацетилсалициловата киселина се прилага едновременно, въпреки че не е доказана причинно-следствена връзка. Ако при такива заболявания се появи продължително повръщане, това може да е признак на синдрома на Рей.

Това лекарство съдържа по-малко от 1 mmol натрий (23 mg) на таблетка, т.е. може да се каже, че практически не съдържа натрий.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

4.5.1 Противопоказани комбинации:

Метотрексат, използван в дози по-високи от 15 mg/седмично или повече:

Повищена хематологична токсичност на метотрексат (понижаване на бъбречния клирънс на метотрексат от противовъзпалителни лекарства в голяма степен и изместване на метотрексат от неговото свързване с плазмените протеини от салицилатите) (вж. точка 4.3).

4.5.2 Комбинации, които налагат предпазни мерки при използване:

Метотрексат, използван в дози по-ниски от 15 mg/седмично:

Повищена хематологична токсичност на метотрексат (понижаване на бъбречния клирънс на метотрексат от противовъзпалителни лекарства в голяма степен и изместване на метотрексат от неговото свързване с плазмените протеини от салицилатите).

Метамизол и нестероидни противовъзпалителни средства (НСПВС):

Едновременното приложението (същия ден) на метамизол и някои НСПВС, като ибупрофен и напроксен, може да отслabi необратимо тромбоцитното инхибиране, индуцирано от



ацетилсалициловата киселина. Клиничното значение на тези взаимодействия не е известно. Лечението с метамизол или някои НСПВС, като ибупрофен или напроксен, при пациенти с повишен сърдечно-съдов риск, може да ограничи сърдечно-съдовата защита на ацетилсалициловата киселина (вж. точка 4.4).

Експериментални данни показват, че ибупрофен може да инхибира ефекта на ниско-дозовия аспирин върху тромбоцитната агрегация, когато се прилагат едновременно. Поради ограничеността на тези данни и несигурността относно екстраполацията на даниите ex vivo към клиничните не могат да се направят категорични заключения за редовната употреба на ибупрофен, и няма клинично значим ефект, който да се счита за вероятен при нередовна употреба на ибупрофен (вж. точка .1).

При едновременен прием метамизол може да намали ефекта на ацетилсалициловата киселина върху тромбоцитната агрегация. Следователно, тази комбинация трябва да се използва с повищено внимание при пациенти, приемащи ниска доза аспирин за кардиопротекция.

Антикоагуланти, тромболитици/други инхибитори на тромбоцитната агрегация/хемостаза:

Повишен риск от кървене.

Нестероидни противовъзпалителни средства със салицилати:

Повишен риск от язви и стомашно-чревно кървене поради синергичния ефект.

Селективни инхибитори на обратното захващане на серотонина:

Повишен риск от кървене в горните части на стомашно-чревния тракт поради възможен синергичен ефект.

Дигоксин:

Плазмените концентрации на дигоксин са повишени, поради намаляване на бъбречната екскреция.

Антидиабетни, напр. инсулин, сулфонилурейни продукти в комбинация с ацетилсалицилова киселина във високи дози:

Повишен хипогликемичен ефект при по-високи дози ацетилсалицилова киселина посредством хипогликемичното действие на ацетилсалициловата киселина и изместване на сулфанилуреята от мястото на свързване с плазмените протеини.

Диуретици в комбинация с ацетилсалицилова киселина във високи дози:

Намалена гломерулна филтрация посредством намалена бъбречна синтеза на простагландини.

Системни глюкокортикоиди, с изключение на хидрокортизон, използвани за заместващо лечение при Адисонова болест:

Понижаване на кръвните нива на салицилата по време на кортикостероидното лечение и риск от салицилатно предозиране след като това лечение се спре, поради повищено елиминиране на салицилатите от кортикостероиди.

Едновременната употреба може да повиши риска от гастроинтестинално кървене и язва.

Инхибитори на ангиотензин конвертиращ ензим (ACE) в комбинация с ацетилсалицилова киселина във високи дози:

Намалена гломерулна филтрация посредством потискане на съдоразширяващи простагландини. Освен това, намален антихипертензивен ефект.

Валпроева киселина:

Повишена токсичност на валпроева киселина, поради изместване от местата на дрогестерона свързване.



Алкохол:

Повищено увреждане на стомашно-чревната лигавица и удължаване времето на кървене поради адитивните ефекти на ацетилсалициловата киселина и алкохола.

Урикоурични средства като бензбромарон, пробенецид:

Намален урикоуричен ефект (конкуренция за елиминиране на пикочната киселина чрез бъбречна тубуларна екскреция).

4.6 Фертилитет, бременност и кърмене**Бременност**

Инхибирането на простагландиновата синтеза може да повлияе неблагоприятно на бременността и/или ембрионалното/феталното развитие. Данни от епидемиологични проучвания предполагат увеличен рисков от аборт и малформации след употребата на инхибитор на простагландиновата синтеза в ранна бременност. Счита се, че рискът се увеличава с дозата и продължителността на лечение. Наличните данни не подкрепят връзката между приема на ацетилсалицилова киселина и повишен рисков от помятане. За ацетилсалициловата киселина наличните епидемиологични данни относно малформации не са еднозначни, но повишен рисков от гастрохизис не може да се изключи. Едно проспективно изпитване с експозиция при ранна бременност (1-ви – 4-ти месец) на около 14 800 двойки майка-дете не установява никаква връзка с повишената честота на малформации.

Изпитвания с животни показват репродуктивна токсичност (вж. точка 5.3).

Ниски дози (под и до 100 mg/ден):

Клиничните данни показват, че дозите до 100 mg/ден са безопасни за ограничена употреба в акушерството, която изисква специализирано наблюдение.

Дози над 100 mg/ден до 500 mg/ден:

Няма достатъчно клинични проучвания във връзка с употребата на дози над 100 mg/ден до 500 mg/ден. Следователно, препоръките по-долу за дози от 500 mg/ден и повече също се прилагат за този обхват на дозата.

Дози от 500 mg/ден и повече:

От 20-та седмица на бременността нататък употребата на ацетилсалицилова киселина може да причини олигохидроамнион в резултат на бъбречна дисфункция на плода. Това може да се случи скоро след започване на лечението и обикновено е обратимо след преустановяване. В допълнение, има съобщения за стесняване на дуктус артериозус след лечение през втория тримесец, повечето от които отзивчат след прекратяване на лечението. Следователно, лекарствени продукти, съдържащи ацетилсалицилова киселина, не трябва да се използват по време на първо и второ тримесечие на бременността, освен ако не е абсолютно необходимо. Ако лекарствени продукти, съдържащи ацетилсалицилова киселина, се използват от жена, опитваща се да забременее, или по време на първо и второ тримесечие на бременността, дозата трябва да е възможно най-ниска и продължителността на лечение да е възможно най-кратка. Антенатално наблюдение за олигохидроамнион и стесняване на дуктус артериозус трябва да се обмисли след употреба на ацетилсалицилова киселина в продължение на няколко дни от гестационна седмица 20 нататък. Ацетилсалициловата киселина трябва да се преустанови, ако се установи олигохидроамнион или стесняване на дуктус артериозус.

По време на трето тримесечие всички инхибитори на простагландиновата синтеза може да причинят на фетуса:

- кардиопулмонална токсичност (прежевременно свиване/затваряне на дуктус артериозус и белодробна хипертония);
- бъбречна дисфункция (вж. по-горе);



майката и детето, в края на бременността, на:

- възможно удължаване на времето на кървене, антикоагулационен ефект, който може да се появи дори след много ниски дози;
- потискане на маточните контракции, което да доведе до забавено и продължително раждане.

Следователно ацетилсалициловата киселина, в дози, по-високи от 100 mg/ден е противопоказана по време на третото тримесечие на бременността (вж. точки 4.3). Дозите под и до 100 mg/ден могат да се прилагат само под стриктно наблюдение в акушерството.

Кърмене

Салицилатите и техните метаболити преминават в майчиното мляко в малки количества. Тъй като досега не са наблюдавани нежелани реакции при новородени след случайна употреба, обикновено не е наложително прекъсване на кърменето. При редовен прием или прием на високи дози, кърменето трябва да се прекъсне рано.

Фертилитет

На база на ограниченната публикувана информация, проучванията при хора не показват свързан ефект на ацетилсалициловата киселина върху увреждането на фертилитета и няма убедителни доказателства от проучванията при животни.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Аспирин Протект не повлиява или повлиява пренебрежимо способността за шофиране и работа с машини.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Изброените нежелани лекарствени реакции (НЛР) се основават на спонтанни пост-маркетингови доклади за всички разновидности на аспирин и клинични изпитвания с аспирин като изследвано лекарство. Честотата е изчислена само на база от данни от рамото с аспирин от проучването ARRIVE.

Честотите на НЛР, свързани с аспирин, са обобщени в таблицата по-долу. В зависимост от честотата те се определят като:

чести ($\geq 1/100$ до $< 1/10$)

нечести ($\geq 1/1\,000$ до $< 1/100$)

редки ($\geq 1/10\,000$ до $< 1/1\,000$)

НЛР, които са докладвани само по време на пост-маркетинговото наблюдение, и за които честотата не може да бъде определена, са изброени в графата „с неизвестна честота“.

Таблица 1: Нежелани лекарствени реакции (НЛР) съобщени в ARRIVE* или по време на пост-маркетинговото наблюдение на пациенти лекувани с Аспирин Протект

| Системо-органен клас | Чести | Нечести | Редки | С неизвестна честота |
|---|-------|--|-----------------------|---|
| Нарушения на кръвната и лимфната система | | Желязо-дефицитна анемия* | Хеморагична анемия | Хемолиза ⁶ , Хемолитична анемия ⁶ |
| Нарушения на имунната система | | Свръхчувствителност, Лекарствена свръхчувствителност, Алергичен оток и ангиоедем | Анафилактична реакция | Анафилактичен шок |



| | | | | |
|---|---|---|--|--|
| Нарушения на нервната система | Замайване | Мозъчен и вътречерепен кръвоизлив ^в | | |
| Нарушения на ухото и лабиринта | Шум в ушите | | | |
| Сърдечни нарушения | | | | Сърдечно-респираторен дистрес ^г |
| Съдови нарушения | | Хематом | Кръвоизлив, Мускулен кръвоизлив | Процедурен кръвоизлив |
| Респираторни, гръден и медиастинални нарушения | Епистаксис, Ринит | Назална конгестия | | Респираторно заболяване, обострено с аспирин |
| Стомашно-чревни нарушения | Диспепсия, Стомашно-чревна и коремна болка, Стомашно-чревно възпаление, Стомашно-чревен кръвоизлив ^в | Кървене от венците, Стомашно-чревна ерозия и язва | Перфорация на стомашно-чревна язва | Чревна диафрагмена болест |
| Хепатобилиарни нарушения | | Чернодробно увреждане | Повишени трансаминази | |
| Нарушения на кожата и подкожната тъкан | Обрив, Сърбеж | Уртикария | | |
| Нарушения на бъбреците и никочните пътища | Урогенитално кървене | | Бъбречно увреждане ^д , Остра бъбречна недостатъчност ^д | |
| Общи нарушения и ефекти на мястото на приложение | вж. точка 4.9 | | | |

*ARRIVE е спонсирано от Байер клинично проучване с 6270 пациенти в рамото на аспирин 100 mg и 6276 пациенти на плацебо рамото. Средната продължителност на прием на аспирин е 5 години за период от 0 до 7 години.

а В контекст на кървене

б В контекст на тежка форма на глюкозо-6-фосфатдехидрогеназна недостатъчност в Летални/фатални случаи са докладвани при прием на ацетилсалцицилова киселина и плацебо с еднаква честота, <0,1%

г В контекста на тежки алергични реакции

д При пациенти с вече съществуващи нарушена бъбречна функция или нарушена сърдечно-съдова циркулация



Съобщаване на подозирани нежелани реакции

Съобщаването на подозирани нежелани реакции след разрешаване за употреба на лекарствения продукт е важно. Това позволява да продължи наблюдението на съотношението полза/риск за лекарствения продукт. От медицинските специалисти се изисква да съобщават всяка подозирана нежелана реакция чрез

Изпълнителна агенция по лекарствата

ул. „Дамян Груев“ № 8

1303 София

тел.: +359 2 8903417

уебсайт: www.bda.bg

4.9 Предозиране

Салицилатната токсичност ($> 100 \text{ mg/kg}$ /дневно в продължение на 2 дни може да предизвика токсичност) може да е резултат от хронична, терапевтично придобита интоксикация и от потенциално животозастрашаващи остри интоксикации (предозиране), вариращи от случайно погълдане при деца до случайни интоксикации.

Хроничното отравяне със салицилати може да бъде скрито, тъй като признаците и симптомите са неспецифични. Лека хронична салицилатна интоксикация, или салицилизъм, обикновено се появява едва след многократна употреба на големи дози. Симптомите включват замайване, световъртеж, шум в ушите, глухота, изпотяване, гадене и повръщане, главоболие, и объркане, и могат да се контролират чрез намаляване на дозата. Шум в ушите може да се появи при плазмени концентрации от 150 до 300 микрограма/ml. По-серииозни нежелани реакции се появяват при концентрации над 300 микрограма/ml.

Типична характеристика на остра интоксикация е тежко нарушение на киселинно-алкалния баланс, който може да варира с възрастта и тежестта на интоксикация. Най-честата проява при деца е метаболитна ацидоза. Тежестта на отравяне не може да бъде оценена само от плазмената концентрация. Абсорбцията на ацетилсалицилова киселина може да бъде забавена поради намалено изпразване на стомаха, образуване на конкреции в стомаха, или в резултат на погълдане на стомашно-устойчиви таблетки. Мерките, които трябва да се вземат при интоксикация с ацетилсалицилова киселина се определят от степента, етапа и клиничните симптоми и в съответствие със стандартните техники при отравяне. Първите мерки трябва да бъдат ускорено отделяне на лекрството, както и възстановяване на електролитния и киселинно-алкалния метаболизъм.

Поради комплексните патофизиологични ефекти на салицилатното отравяне, признаците и симптомите/открития при клинични изпитвания могат да включват:

| Признания и симптоми | Открития при клинични изпитвания | Терапевтични мерки |
|--|----------------------------------|--|
| Лека до средна интоксикация | | Стомашна промивка, многократно приложение на активен въглен, форсирана алкална диуреза |
| Тахипнея, хипервентилация, респираторна алкалоза | Алкалемия, алкалурея | Възстановяване на водно-електролитния баланс |
| Диафореза | | |
| Гадене, повръщане | | |
| Средна до тежка интоксикация | | Стомашна промивка, многократно приложение на активен въглен, форсирана алкална диуреза, хемодиализа в тежки случаи |



| | | |
|--|---|--|
| Респираторна алкалоза с компенсаторна метаболитна ацидоза | Ацидемия, ацидурия | Възстановяване на водно-електролитния баланс |
| Хиперпирексия | | Възстановяване на водно-електролитния баланс |
| Респираторни: варират от хипервентилация, не-кардиогенен белодробен оток до респираторен арест, асфиксия | | |
| Сърдечно-съдови: варират от дисритмия, хипотония до сърдечно-съдов арест | напр. кръвно налягане, промяна в ЕКГ | |
| Водно-електролитна загуба: дехидратация, олигурия до бъбречна недостатъчност | напр. хипокалиемия, хипернатриемия, хипонатриемия, променена бъбречна функция | Възстановяване на водно-електролитния баланс |
| Нарушен глюкозен метаболизъм, кетоза | Хипергликемия, хипогликемия (особено при деца) Повишени нива на кетони | |
| Шум в ушите, глухота | | |
| Стомашно-чревни: стомашно-чревно кървене | | |
| Хематологични: варират от тромбоцитно инхибиране до коагулопатия | напр. удължаване на РТ, хипопротромбинемия | |
| Неврологични: токсична енцефалопатия и депресия на ЦНС с прояви вариращи от сънливост, объркване до кома и гърчове | | |

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Инхибитори на тромбоцитната агрегация, с изключение на хепарин, ATC код: B01AC06

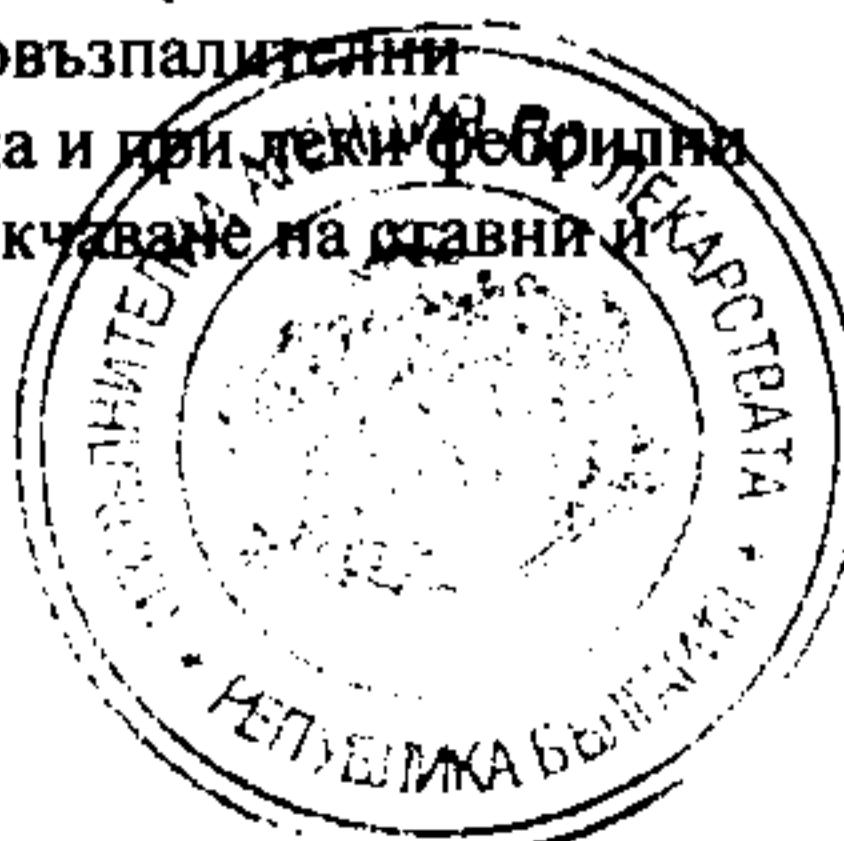
Механизъм на действие

Ацетилсалициловата киселина инхибира агрегацията на тромбоцитите като блокира синтезата на тромбоксан А2 в тромбоцитите. Този механизъм на действие се основава на необратимото инхибиране на цикло-оксигеназа (COX-1). Този инхибиторен ефект е особено изразен при тромбоцитите, тъй като тромбоцитите не могат да ресинтезират този ензим.

Ацетилсалициловата киселина притежава и други инхибиторни ефекти върху тромбоцитите. Поради това се използва за различни съдови показания.

Фармакодинамични ефекти

Ацетилсалициловата киселина принадлежи към групата на киселинните нестероидни противовъзпалителни лекарства с аналгетични, антипиретични и противовъзпалителни свойства. По-високи перорални дози се използват за облекчаване на болка и при леки фебрилни състояния, като простуда или грип, за понижаване на температура и облекчаване на сътрясания и



мускулни болки, и при остри и хронични възпалителни нарушения, като ревматоиден артрит, остеоартрит и анкилозиращ спондилит.

Клинична ефикасност и безопасност

Експериментални данни показват, че ибупрофен може да инхибира ефекта на ниско-дозовия аспирин върху тромбоцитната агрегация, когато се прилагат едновременно. В едно изпитване, при което единична доза ибупрофен 400 mg е пиета 8 часа преди или 30 минути след прием на аспирин с независимо освобождаване (81 mg), е наблюдавано понижение на ефекта на ацетилсалициловата киселина върху образуването на тромбоксан или на тромбоцитната агрегация. Поради ограниченността на тези данни и несигурността относно екстраполацията на данните *ex vivo* към клиничните не могат да се направят категорични заключения за редовната употреба на ибупрофен, и няма клинично значим ефект, който да се счита за вероятен при нередовна употреба на ибупрофен.

5.2 Фармакокинетични свойства

Абсорбция

След перорално приложение, ацетилсалициловата киселина се абсорбира бързо и напълно от гастро-интестиналния тракт. По време на и след абсорбция ацетилсалициловата киселина се конвертира в своя главен метаболит салицилова киселина. Поради принципа на киселинно-устойчивата форма на Аспирин 100/300 mg стомашно-устойчиви таблетки, ацетилсалициловата киселина не се освобождава в стомаха, а в алкалната среда на червата. Следователно C_{max} на ацетилсалициловата киселина се достига 2-7 часа след приложение на стомашно-устойчиви таблетки, т.е. забавено в сравнение с независимо освобождаващите се таблетки.

Едновременно приемане на храна води до забавено, но пълно усвояване на ацетилсалицилова киселина, което означава, че скоростта ѝ на усвояване, но не и степента на абсорбция, се влияе от храната. Благодарение на механичната връзка между общата плазмена експозиция на ацетилсалициловата киселина и нейния инхибиращ ефект върху тромбоцитната агрегация, забавянето на абсорбция за Аспирин стомашно-устойчиви таблетки не се смята за свързано с хронична терапия с ниска доза Аспирин, за да се постигне адекватно инхибиране на тромбоцитната агрегация. Въпреки това, с цел да се осигури благоприятно действие на стомашно-устойчивата форма, Аспирин стомашно-устойчиви таблетки трябва да се приема за предпочитане (30 или повече минути) преди хранене, с голямо количество течност (вж. точка 4.2).

Разпределение

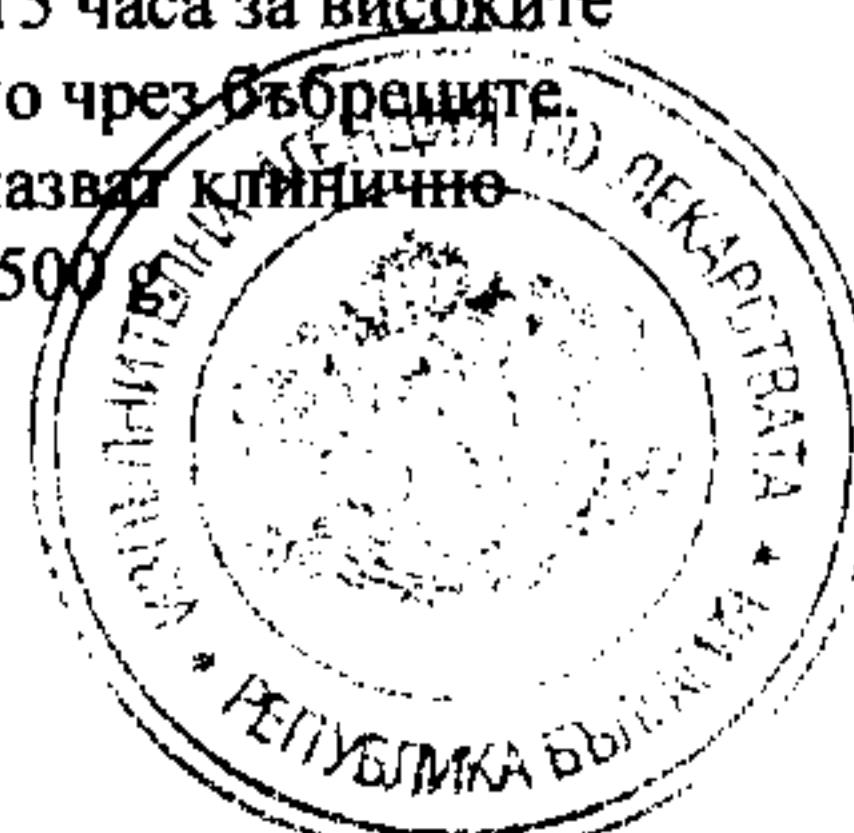
Ацетилсалициловата и салицилова киселина се свързват изключително здраво с плазмените протеини и се разпределят бързо в телесните течности. Салицилова киселина се появява в кърмата и преминава през плацентата (вж. точка 4.6).

Биотрансформация

Активното вещество ацетилсалицилова киселина се превръща в неговия основен метаболит салицилова киселина. Ацетилната група на ацетилсалицилова киселина започва да се отцепва хидролитично дори по време на преминаване през чревната лигавица, но този процес се извършва най-вече в черния дроб. Основният метаболит салицилова киселина се елиминира основно чрез чернодробен метаболизъм. Метаболитите ѝ включват салицилпикочна киселина, салицил фенолов глюкуронид, салицилглюкуронид, гентизинова киселина и гентизинпикочна киселина.

Елиминиране

Елиминационната кинетика на салицилова киселина е зависима от дозата, тъй като метаболизъмът е ограничен от капацитета на чернодробните ензими. Елиминационният полуживот варира между 2 до 3 часа след прием на ниски дози до около 15 часа за високите дози. Салицилова киселина и нейните метаболити се екскретират главно чрез бъбреците. Налични фармакокинетични данни на ацетилсалицилова киселина не показват клинично значимо отклонение от дозовата пропорционалност при дози от 100 g до 500 g.



5.3 Предклинични данни за безопасност

Предклиничните данни за безопасност на ацетилсалициловата киселина са добре документирани.

В проучвания при животни салицилатите причиняват увреждане на бъбреците при високи дози без други органични увреждания.

Ацетилсалициловата киселина е широко изследвана *in vitro* и *in vivo* за мутагенност и канцерогенност; не е установено значимо доказателство за мутагенен или канцерогенен потенциал.

Салицилатите проявяват тератогенни ефекти при изследвания върху различни видове животни. Описани са случаи на нарушения при имплантация, ембриотоксични и фетотоксични ефекти и увреждане на способността за учене в поколението след парентерална експозиция.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Целулоза на прах

Царевично нишесте

Съполимер на метакрилова киселина-етилакрилат

Полисорбат 80

Натриев лаурилсулфат

Талк

Триетилов цитрат

6.2 Несъвместимости

Неприложимо

6.3 Срок на годност

5 години

6.4 Специални условия на съхранение

Да се съхранява на място, недостъпно за деца.

Да се съхранява под 25°C.

Да не се използва след изтичане срока на годност.

6.5 Вид и съдържание на опаковката

Бели стомашно-устойчиви таблетки от 100 mg в блистери по 10.

Една опаковка съдържа 10, 20, 40, 50 и 90 таблетки.

Не всички видове опаковки могат да бъдат пуснати на пазара.

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне

Неизползваният лекарствен продукт или отпадъчните материали от него трябва да се изхвърлят в съответствие с местните изисквания.



7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Байер България ЕООД
бул. „Цариградско шосе“ № 115М, партер
1784 София
България

8. НОМЕР НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

20010168

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешаване: 29 януари 2001 г.

Дата на последно подновяване: 14 юни 2006 г.

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

ММ/ГГГГ

